

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Stimvlvs Compvnctionis, Et Soliloqvia

Juan <de Jesús Maria>

Coloniae, 1611

De consideratione præsentationis Christi ante Iudices. Cap. 31.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45624

tuam: & reconciliare mihi, vt numerem te inter seruos meos fideles in omni domo mea, qui timent separari à me vero refrigerio suo. Conuertere aliquando ad redemptorem tuum captum pro te à feris inimicis eius, qui quæsierunt memoriam eius tollere de terra viuentium. Tempus breue est, & dies inclinat ad occasum: festina igitur antequã veniat nox tenebrosa cooperta mortis caligine in qua peccatores lugebunt in æternum, pro breui dissolutione, & vanissima lætitia præsentis vitæ. Sine, fili, vt capiam te, & ligem funibus charitatis meæ, qui pro te ligatus fui & intima conuersione cordis prope-
ra ad suauissimam familiaritatem meam.

*De consideratione presentationis Christi
ante Iudices.*

CAP. XXXI.

CAusa mea, fili dilectissime, tanquam hominis impij causa iudicata est, & (quod est mirabile) Iudex equissimus omnium creaturarum ab iniquis iudicibus reprobatus est. Merebaris tu non solum seuerè iudicari, sed in æternum damnari, propter turpissimas abominationes tuas,
quibus

quibus præuaricatus es immaculatam legem meam: & tamen, copiosissima misericordia, ego pro te coram Iudicibus presentatus, accusatus, & reprehensus fui. Ex quo apparere potest duritia tua, qui viuis, quasi nihil morte dignum egeris, & expectaris de die in diem, si fortè poenitentiam agas, neque venit tibi in mentem, quod pro salute tua coram Iudicibus ciuitatis meæ Ierusalem passus sum. Ego certè sum Altissimi Dei filius, cui non est rapina, sed natura, esse æqualem Deo: & tamen quasi blasphemus reputatus, & accusatus sum, quia me Dei filium esse prædicaui. Ego sum ipsa Dei sapientia, quæ cum Patre meo, omnia composui, & ordinaui in numero, pondere, & mensura: & tamen indutus veste alba, quasi stultus irrisus fui, vt te ad Dei sapientiam, quam perdideras, reuocarem. Ego sum ipse candor & innocentia diuina: & tamen, quasi publicus peccator, indignissime tractatus sum. Quid ergo dicit tibi conscientia propria fili, quãdo legis hæc, quæ mitissime toleraui pro æterna salute tua? Nunquid ferre potes magnitudinem bonitatis, & misericordiæ meæ, sine compunctione, & lachrymis innumerabilibus? Quid sensisses, si per urbem regiam

gia
acc
pot
fan
si v
bus
inf
na
qu
vir
do
liff
un
tri
im
sta
m
vir
fu
m
er
sta
eff
ce
fe
&
qu
ti
pr

giam

giam me trahi vidisses, & audisses falsas
accusationes, & latrones illos constanter
postulantes me, ad affligendam pretio-
sam valde animam meam? Quid fecisses,
si vidisses ictus, & alapas & sputa qui-
bus facies filij Dei deformata est, vt ad
infamam abiectionem descenderet, & fa-
naret superbiam tuam? O fili Adæ,
quomodo resistis fortissimæ gratiæ, &
virtuti meæ? Mirabile videtur, quomo-
do ad recordationem historiæ huius fide-
lissimæ, non resoluitur glacies tua, & flu-
unt aquæ expressæ sensu immensæ con-
tritionis! Utinam imprimeretur tibi, fili,
imago mitissimi, & modestissimi filij Dei
stantis coram ludicibus iniquis, vt com-
mouerentur viscera tua? Certè Pilatus,
vir mundo seruiens, non potuit sibi per-
suadere veras esse imputationes illas ini-
micorum meorum: & institit valde, vt
eriperet me de faucibus luporum, qui a-
stabant, vt deuorarent me. Et mirum
est, quòd vir incredulus conuictus inno-
centiæ meæ testimonio publicè dixerit,
se nullam in me causam mortis inuenire:
& tu credens me esse verum Deum, in
quem culpa cadere non potest, mul-
tiplicando peccata iterum crucifigas me.
profecto, fili, quantum in te est, iterum

me

me crucifigis, & quasi denuò coram iudicibus incredulis me præsentas, vt moriar: & tamen ego omnia hæc patienter fero, expectans conuersionem tuam, & dignã pœnitentiam, qua eripiaris à rigore iudicij mei. Reuertere ergo, fili charissime ad amicum tuũ de auersione, & malitia tua, quæ te trahit ad interitum: & ego liberabo te in extremo iudicio, in quo disceptabo cum accusatoribus, irrisoribus, & crucifixoribus meis. Festina, vt eripiaris ab ira ventura, & reparare cura ruinas animę tuę in agone mortis positę, antequam fiat insanabilis fractura tua. Ego inuito te, dum tempus est miserendi: curte velociter ad thronum gratiæ meæ, vt facilitate parcendi delecteris, & viuas inter dilectos amicos meos in medio Ierusalem sponsæ meæ.

De consideratione flagellationis Christi.

CAP. XXXII.

Nimis grauius, & multipliciter peccasti, fili, & ego egi austeram pœnitentiam pro te. Ego sic vixi inter homines, vt quamuis haberem crudelissimos inimicos, & calumniatores, nemo tamen

potu-